

(כל הזכויות שמורות)

● **כהונתו של לוי אשכול כשר האוצר מתקרבת לקיצה.**
מוסדות מפא"י, שהצליחו להניא את אשכול מלהתפטר מהממשלה לאחר גילוי מעורבותו בפרשת ארבעת המעלות, יאלצו להענות עתה לבקשתו, המבוססת על נימוקי בריאות.

● **את מקומו של אשכול יירש גובר הסוכנות, ד"ר גיורא יוספטל.** את מקומו של יוספטל בסוכנות יקבל לוי אשכול, ששימש גם בעבר גובר הסוכנות.

● **יתכן שאבא אבן ייפגש בימים הקרובים עם ראש ממשלת הודו.** בשעת ביקורו האחרון בישראל, הוטל על אבן כי בדרכו חזרה להשיגנסון ינסה לפגוש את ג'ואהרלאל נחדו, השווה בלונדון במסגרת כינוס ראשי הממשלות של חבר העמים הבריטי. בפעילותו של נחדו בשבועות האחרונים, רואה ממשלת ישראל מפתח אפשרי להפשרת הקפאון הפוליטי.

● **הערבים יפתחו בהתקפת-שלום רבתי.** הצעת היסוד שלהם תהיה יישוב הסיכסוך עם ישראל על בסיס החלטת החלוקה של האו"ם משנת 1947. הבמה שמעליה תושמע ההצעה: ועידת עמי אסיה ואפריקה, בהשתתפות

המדינות שנכחו בוועידת בנדונג, ואשר בראשה יעמדו צ'ו אן לאי הסיני, נהרו החודי, עבד אלנאצר המצרי.

● **המופתי לשעבר, חג' אמין אליחוזיני, לא ישתתף בוועידת דה ז'ו.** בוועידת בנדונג היה המופתי דמות בולטת, אך הפעם יבקש להפגין בהעדרו את התנגדותו לתכסיס הערבי החדש, יזגיש כי אינו חושב על כל אפשרות של הסדר בדרכי שלום עם ישראל.

● **לא ייערך שוב דיון רציני בכנסת על בעיות הירידה.** בי יוזמת יוסף שפרינק, יושב ראש הכניסת, הושג הסכם אולם בין כל המפלגות שלא להזכיר את הבעיה בפומבי, כדי לא לתת נשק בידי אויבי ישראל.

● **תגבורת חזקה למענות הצי הים-האזרחיים נגד מס הכביש.** נסה: זאב שרף, הממונה על הכנסות המדינה, הודיע לחוגים אלה שיהיה מוכן להתפטר אם לא יחוסל קיפוח העובדים העצמאיים לעומת העובדים הסיכריים.

● **משה שרת לא ימולק לחי לוסין מהזירה המדינית.** הוא ישתתף במשלחת ישראל למושב הכללי הקרוב של עזרת או"ם. המינוי ינתן כדי להרגיע את אלה מביין חברי מפא"י הרוטנים על האופן בו בוצע הסיולק.

● **היכון למלחמה פנימית מוגברת במפלגת הציונים הכי לליים.** בשבוע שעבר התקיימה בכפר סמריה, בביתו של בעלהוון הדרום אפריקאי דויד דונסקי, פגישה ראשונה של סיעת חדשה, שתדרוש את חידוש פני המפלגה, עריכת בחירות חדשות בכל טיפיה. איחודה עם חירות. בין 60 המצטרפים לטיעה: ד"ר זאב פון הייזל, ברון ויינשטיין, מנהל בית החולים הדסה ד"ר אריה אברמוביץ.

● **טדי קולק יבוא על שכרו.** לאחר ששימש אחד הבוחרים העיקריים בפרשת ביג'י. שרת, עומד קולק להתמנות כמנהלו של משרד החוץ, במקומו של הלטר איתן. אף שאין זה מן הנמנע ששר החוץ החדש, גולדה מאירסון, תדחה לזמן מה את ביצוע התוכנית לשינויים דרסטיים במנגנון המשרד, תבוצע התוכנית במלואה וטדי קולק יתפוס את המקום שיועד לו על ידי בן גוריון.

● **גם כנציגויות ישראל שליד וועדות שבתיהנשק יחולו שינויים.** נאמני שרת יורחקו ובמקומם ימונו נציגים אחרים יותר על ביג'י וגולדה מאירסון.

● **עמוס בן גוריון יבטל את משפטו נגד שורתיהמתנדבים.** יעצויו של מלא מקום המפקח הכללי של משטרת ישראל הגיעו לכלל הכרה כי לאחר שפרשה זו השתתקה מביחנה ציבורית, רצוי שלא להעלות מחדש את פרטיו מעשיו המזרחיים של עמוס ושותפיו.

● **שעורורה חדשה עלולה להתעורר.** מיתגלה ברבים כי אחד מראשי ארגון בעלי הקיוסקים בתליאביב, המקורב ל"מפא"י, מעל בכספי הארגון.

● **גל של פיטורים עומד לשטוף את משרדי הממשלה.** קיצו ציט'נוספים שיבוצעו בתקציבי המשרדים השונים בשבועות הקרובים יורידו גם את מספר אנשי המנגנון הממשלתי.

● **אורח מעניין ייבקר בקרוב בישראל: דויד מרשאל, ראש ממשלת פינגפור שהתפטר.** מרשאל, בן למשפחה יהודית מעי"ר, יבקר בארץ כאורחה של ההסתדרות הציונית.

● **רשת אורות יאון ברחובות תליאביב** — זוהי ההפתעה ש'נהלת העיר מכינה לתושבים לקראת החורף.

(המשך מעמוד 6)

אבן מאסו הכונים. אבן העדין והרך נתגלה כאגוד קשה. האיש שניהל במלחמת העולם השנייה בית-ספר של ריגול בריטי בירושלים, לא היה זקוק לריגול כדי לדעת שבן-גוריון אינו זקוק ליועצים ואינו סובל אותם. הוא עמד ע. רצונו לחזור להשיגני-טון, בליט ברירה ניתן לו מבוקשו, כדי למנוע התפוצצות פוליטית שניה, אותה רוצה ביג'י למנוע, לעת עתה.

אולם אבן החדש לא יהיה כאבן הישן. כרוב גרירי העולם שוב לא יהיה יוזם מדיניות, הפועל בהשראת עצמו, אלא אך מוסר-מכתבים בדרג גבוה, הכפוף לקו החדש.

האבן שמאס בכונני הקו החדש, שוב לא יהיה ראשי-מנהל.

הרב מימון וזידי

כפה אדומה התאחדה עם הזאב

מפלגות כיפה אדומה והזאב

ההצגה על כמת בית הביטה היתה טרנדית: קבורתה של מפלגת המזרחי, שנוסדה לפני 54 שנה ביולנה. אולם לפי מיטב ה"סגנון השקפירי, הוכנס קטע הית' לי דה קא ברעג הטרעגני ביותר. ביים ושיחק קטע זה בכשרון עלילתי: הרב יהודה לייב הכוהן מיימון, לשעבר מנהיג המזרחי ושר הדתות במדינה.

מיימון, שגילו הרשמי הגיע ל-82 אך לא הרביק את גילו האמיתי, המתקרב ל-90, הוא ספרדי-כורונות חי. אחד הזכרונות: כיצד עלה לארץ לפני מלחמת-העולם הראשונה, נאסר ביפו וגורש על-ידי התורכים, עבר לאמריקה, אירח וכלכל שם שלושה פליטים שבאו בעקבותיו ושלא היה להם מה לאכול: כול: דויד בן גוריון, יצחק בן-צבי ואיתמר בן-צבי. פרט שני: כיצד קידש שם את הנשואין של בן גוריון הצעיר לאשתו, ה' אחות פולה מונבו.

חזרה לבית-האסירים. מפלגת המזרחי רחיה למעשה כאשר החזיר דויד צבי פנקס את נשכתו לבוורא. עוד לפני כן ניתק מימון את יחסיו עם המפלגה, שנעלה כ"תפוח בשלמידי לחיקה של קבוצת ישראל רוננברג, יהודה אליסון ושות' שהיו בקיאים בכינוס הרבה יותר מאשר בדת. היה צורך לחסל את המפלגה, ונגזרת

הכספים באמריקה ורשו שהחיסול יהיה מ' כובד וגואה. בניגוד לכיפה-אדומה, שברחה מן הזאב, רדפה הכיפה-השחורה ממש אחרי המפעל-המזרחי, ביקשה אותו לבלעה. מלבד זאת דמה איחוד שתי המסלגות השבוע ב' כל המרכיבים לאיחוד כיפה אדומה עם הזאב. בכל זאת הופיע מיימון לטכס, מילמל במכתא האידישי שלו לתוך המיקרוטון ני אום שגם הקצונים הבינו רק קטעים ממנו. אמרות לדוגמה:

● "זה עשר שנים שניתקתי את היחסים שלי עם המזרחי. עם הסועליה-מזרחי לא ניתקתי את היחסים שלי (מתיחות באולם). כי אף פעם לא יצרתי אתם יחסים."

● "הייתי בעד המזרחי הסועלי, אבל כ' שזה חול להיות, ממילא הסועל המזרחי ירש את הכל."

● "בין מייסדי המזרחי לפני 54 שנה לא היו סיכסוכים, מפני שהמייסדים בכלל לא הכירו אחד את השני. מיד כשנפגשו בפעם הראשונה ביולנה התחילו הסכסוכים." כל זה לא נכנס, כמוכן, לפרוטוקול. ל' עומת זאת נכנס לפרוטוקול:

● "יש למצרים החוצמה להגיד שעות שייכת להם. שתהיה לנו החוצמה הזאת להגיד, להחזיר לנו את חברון ואת ירושלים העתיקה."

● "אינני מכיר בבית-דין שאיננו פוסק כדין ישראל (בקשר עם עניני החזיר)."

● "אני יודע שבעד דברים כאלה יכ' לים לתת לי בית-אסירים. אבל אני אינני מפתח. ישבתי בבית-האסירים ברוסיה. ישבתי בבית-האסירים בתורכיה. ישבתי בבית-האסירים אצל המנט. אשב בבית-האסירים גם במדינת ישראל. אני רוצה רק לבקש שאם יאסרו אותי, אל יאסרוני בשבת."

כי כאשר נאסר יהודה לייב מיימון בפעם האחרונה, היה זה בשבת השחורה. האנגלים העמיטו אותו בכוח על מכונית, גרמו בכך לשערורייה בינלאומית.

הדרך לתהילה

בבחירות לכנסת השניה ניהל אפריים דקל את מסע הבחירות של מפא"י ביפו. כאיש ש"י חתיק ידע כיצד לנהל בחירות. הוא הצליח. כתמורה קיבל תפקיד נאה: מנהל נמל יפו.

בבחירות לכנסת השלישית הוטל על אלר עזר שפירא, הבוס של ועד עובדי חברת החשמל, לנהל את מסע הבחירות בתל-אביב. הכשלונו של מפא"י היה קטן מן המצופה. כתמורה קיבל שפירא נסיעת הש' תלמה של חצי שנה לאמריקה, מינוי לחבר המהלח חברת-החשמל.

זה לא הספיק. בשבוע שעבר הודיע לוי אשכול כי לדעתו צריך ועד-העובדים לנהל את חברת-החשמל. אליעזר שפירא היה כ' דרכו לתהילה.

חושישטאן

מי גנב?

בימים שאדולף היטלר עוד היה צבאי מובטל בוניה, שלט בעיר ראש-עיר אנטי שמי קיצוני בשם לואגר. פעם שאל אחד מיידייו מדוע עוד ליהודי מסויים, על אף השקפותיו, השיב לואגר, במשפט שהטן היסטורי: "אני הוא הקובע מיהו יהודי!" השבוע יכול היה ראש-עיר אחר, בן ה' גוע שהיה כל כך שגוא על לואגר, להכ' ריו: "אני הוא הקובע מיהו גנב!"

המאשים הוא השופט. העתון ידיעות אחרונות הכתיר את הידיעה בכותרת בעלת הומור תת-הכרתי עמוק: "חושיו יק' בע נוהג חדש ביחס לפקידים מקבלי-שחד." כי בחיפה יש באמת נוהג מיוחד: הדבר תלוי לא רק אם מישהו גנב, אלא למען מי גנב ומי חברו.

הפרשה ההומוריסטית נתעוררה כאשר קם חושיו השבוע בשיבת העיר, (אחרי כמה דחיות בגלל סירוב שותפיו) ודרש ל' החליט עקרונית כי החל מעתה יפוטל מיד. ללא פיצויים ומשכורת, כל עובד שגנב הובאו "האשמות מבוססות" על קבלת שות'.

העוקץ הוא, כמוכן, במלים "האשמות מ' בוססות". מי קובע איוו האשמה מבוססת? לא בית-המשפט, לדעת חושיו, אלא המשטרה או הפרקליטות. במקרה הטוב ביותר שני מוסדות אלה הם צד מעוניין בחיוב הנאשם. בחיפה חמור המצב עוד יותר: גם המשטרה וגם הפרקליטות כפופות לחיים ולמוח ל'